Ankenævnet *for* Forsikring

Den 23. januar 2019 blev i sag nr. 92780:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 19/8 2018 til nævnet har klageren bl.a. anført:

> "**Kort redegørelse for sagen**
> Jeg vil klage over min sag hos Tryg. Det omhandler om min sag vedrørende ulykkesforsikring som efterhånden har trukket ud i lang tid, og jeg er stadig ikke enig i Trygs beslutning om ikke at udbetale mig erstatning. Dokumentation for uenigheden mellem Tryg og mig ses bl.a ud fra korrespondancen vedrørende min sidste klage til Tryg som er medsendt med bilag 1-3 og bilag 4 viser yderligere den sidste brevveksling i sagsforløbet. Det er denne klage jeg vil bede Ankenævnet for Forsikring om at tage udgangspunkt i. Sagen har været hos AES og er vurderet og revurderet over flere omgange efter vores klager samt efter Trygs præcisering af AES opdrag. Den af Tryg medsendte tidligere kendelse vedrørende en anden sag kan jeg ikke se har relevans for min sag. Jeg har alle øvrige dokumenter i sagen på elektronisk form og fremsender gerne hvis der er behov herfor. For god orden skyld kan jeg oplyse at [andet selskab] for 1½ år siden har truffet beslutning om udbetaling af erstatning til mig i en tilsvarende ulykkesforsikring efter samme ulykke.
>
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
> At få udbetalt erstatning."

Selskabet har i brev af 11/9 2018 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

> "**Sagsforløb**

Vi modtog den 9. december 2015 anmeldelse fra klageren, hvoraf det fremgår, at hun den 13. juni 2015 fik en forvridning af sit venstre ben i forbindelse med en aktivitet i haven. Hertil fremgår det, at hun efterfølgende har fået konstateret en meniskskade i det venstre knæ.

Ved brev af 7. april 2016 anerkendte vi det anmeldte ulykkestilfælde som omfattet af forsikringsdækningen, jf. bilag 3.

På baggrund af de lægelige journaloplysninger fastsatte vi ved brev af 21. juli 2016 klagerens varige mén til mindre end 5 %. Vi lagde vægt på, at det fremgik af de lægelige journaloplysninger, at klageren havde nedsat bevægelighed i sit venstre knæ, men at der ikke var muskelsvind. Derudover lagde vi vægt på, at der ved MR-skanning var blevet påvist slidgigt. Brevet er vedlagt som bilag 4.

Vi modtog herefter yderligere lægelige journaloplysninger, hvorefter vi ved brev af 28. februar 2017 fastholdte vores tidligere vurdering, jf. bilag 5.

Sagen blev herefter sendt til vurdering i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som fremkom med en udtalelse den 24. oktober 2017. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderede, at klagerens varige mén skulle fastsættes til mindre end 5 % med henvisning til, at klageren ikke havde dokumenteret, at hun havde været udsat for et vrid, fald eller lignende, og at der dermed var manglende årsagssammenhæng. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastholdt dets udtalelse i genvurdering af 12. december 2017. Udtalelserne er ikke vedlagt som bilag, da de ikke har relevans for nærværende tvist.

Sagen blev herefter forelagt for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring på ny, hvorefter der kun skulle foretages en vurdering af det varige mén og ikke spørgsmålet om årsagssammenhæng. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kom med en udtalelse af 9. april 2018 og 7. maj 2018. Af begge udtalelser fremgår det, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet klagerens varige mén til mindre end 5 %. Udtalelserne er vedlagt som bilag 6 og 7.

På baggrund af klagerens efterfølgende henvendelse til Trygs Kvalitetsafdeling, fastholdte vi ved brev af 24. maj 2018, at det varige mén som følge af ulykkestilfældet skulle fastsættes til mindre end 5 %, jf. bilag 8. Kvalitetsafdelingen fastholdte de tidligere vurderinger ved brev til klageren af 20. juli 2018, jf. bilag 9. Vi henviste blandt andet til udtalelserne fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, og at der mellem parterne var blevet underskrevet en bindende samtykkeerklæring.

Sagen er herefter indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Vores vurdering
Efter modtagelsen af ankenævnsklagen, har vi gennemgået sagen på ny.

På baggrund af de lægelige journaloplysninger samt udtalelser fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er det fortsat vores vurdering, at klagerens varige mén som følge af det anmeldte ulykkestilfælde er mindre end 5 %.

Indledningsvis henvises til forsikringsbetingelsernes punkt 7.9., hvoraf det fremgår, at forsikringen ikke dækker 'Gener svarende til et i forvejen bestående mén eller en lidelse, herunder degenerativ forandring, uanset om den ikke tidligere har været symptomgivende. Endvidere kan dette for-

hold ikke bevirke, at méngraden fastsættes højere, end hvis et sådant mén eller lidelse ikke eksisterede'.
…
På baggrund af disse oplysninger har to af vores lægekonsulenter vurderet, at klagerens varige mén som følge af det anmeldte ulykkestilfælde er mindre end 5 %.

Til støtte herfor har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i dets udtalelser af 9. april 2018 og 7. maj 2018 fastsat klagerens varige mén til mindre end 5 % med henvisning til, at klageren har forudbestående let slidgigt i venstre knæ, som er blevet konstateret en måned efter det anmeldte ulykkestilfælde og som derfor har været til stede på tidspunktet for det anmeldte ulykkestilfælde.

Det skal endvidere bemærkes, at klageren den 3. marts 2017 har underskrevet en aftale/samtykkeerklæring om, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse er bindende for begge parter, og vi gør med henvisning hertil også gældende, at sagen er endelig afgjort. Vi henviser i den forbindelse til nævnets kendelse i blandt andet 91549 og 88269. Samtykkeerklæringen er vedlagt som bilag 13.

Afslutningsvis skal vi bemærke, at vi ikke er bundet af andre forsikringsselskabers vurderinger og afgørelser."

Klageren har i brev af 29/9 2018 til nævnet bl.a. anført:

"Vi finder ikke at Tryg forholder sig til vores klagepunkter… Tryg forholder sig ikke til vores klagepunkt vedrørende AES vurdering af at der er andet forud bestående end slidgigt, og som Tryg tager udgangspunkt i bilag 4… Vi mener at konklusionen baserer sig på forhold som aldrig tidligere i sagen har været et emne som Tryg har fremført, og derfor mener vi at det ikke er acceptabelt at fremføre på nuværende tidspunkt så langt henne i sagsforløbet på langt over 2 år.

Det har været et meget langt sagsforløb hvor vi har måtte bruge ekstra mange ressourcer på at få AES (og Tryg) til at fremkomme med en udtalelse som var baseret på en rent lægelige vurdering om der var tale om et forud bestående i form at slidgigt og ikke at AES vurdering skulle bestå af en vurdering af årsagssammenhæng. Tryg mener ikke at det har relevans for sagen, men det mener vi for en mere fyldestgørende belysning af sagen og sagsforløbet. Klager til AES og efterfølgende korrespondance vedrørende dette er derfor vedlagt i bilag A1-A6 (se nedenstående bilagsoversigt).
…
I udtalelse fremgår det, at AES derimod vurderer, at det kan diskuteres at der er tale om forud bestående slidgigt. Denne udtalelse fra AES kom i øvrigt først efter at vi havde tilsendt AES de digitale optagelser fra røntgen- samt MRscannings – undersøgelserne. AES vurderer i øvrigt at mén udgør 5% jf. mén tabellens punkt D.2.7.7 …

I Tryg brev … fremgår det … Dette argument kan vi ikke følge idet speciallæge erklæringen udtrykkeligt konkluderer at der ikke er tale om slidgigt.

I gennem hele forløbet har Tryg fastholdt deres vurdering om ikke at udbetale erstatning, idet Tryg er af den opfattelse, at der er tale om forud bestående i form af slidgigt.

> På intet andet tidspunkt i den efterhånden lange korrespondance mellem Tryg/mig og AES har der været på tale, at AES skulle inddrage yderligere forhold som kunne drage til min ugunst vedrørende forud bestående slidgigt. Vi har haft den klare opfattelse af – og givet accept til Tryg om at indhente vurdering fra AES om kun at vurdere mén grad i forhold til forud bestående i form af slidgigt.
>
> Vi mener simpelthen at det fælles grundlag vi havde sammen og som vi havde uenighed omkring (forud bestående i form af slidgigt og mén grad), har ændret sig til noget jeg aldrig tidligere er blevet sat i udsigt til at min sag skulle omhandle.
>
> Ud fra de fælles forudsætninger vi har været enige om, sammenholdt med AES vurdering af samme, mener vi, at jeg er berettiget til 5% mén erstatning som er dokumenteret ved at AES drager tvivl om slidgigt og at de i øvrigt vurderer mén graden til 5% jf. mén tabellens punkt D.2.7.7"

Selskabet har i brev af 19/10 2018 til nævnet bl.a. anført:

> "Vi er opmærksomme på, at det har været et langstrakt forløb for klageren, og vi skal selvfølgelig beklage det lange forløb med gentagne forelæggelser for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.
>
> Vi mener, at det er irrelevant at inddrage udtalelserne fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring omhandlende årsagssammenhæng, da parterne imellem er kommet til enighed om, at spørgsmålet om årsagssammenhæng ikke længere er til prøvelse, men at der kun skal foretages en vurdering af klagerens varige mén som følge af ulykkestilfældet den 13. juni 2015.
>
> I forbindelse med sådan en prøvelse er vi i henhold til vores forsikringsbetingelser berettigede til at inddrage oplysninger fra klagerens lægelige journaloplysninger om eventuelle forudbestående gener såsom eksempelvis slidgigt, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 7.9. Derfor har vi i forbindelse med forelæggelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring også fremsendt lægelige journaloplysninger indeholdende lægelige oplysninger såsom MR-skanning, hvoraf det fremgår, at klageren fik konstateret slid kort efter det anmeldte ulykkestilfælde.
>
> Ved brev af 21. juli 2016 til klageren, jf. vores bilag 4, oplyste vi, at vi ved vurderingen af det varige mén havde inddraget oplysningerne om, at hun havde forudbestående slidgigt i inderste ledkammer. Oplysningerne om forudbestående slidgigt fremgår af MR-scanning af 2. december 2015, jf. vores bilag 11. Disse oplysninger var også tilgængelige forud for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse af 7. maj 2018."

Til dette har klageren fremsendt brev af 4/11 2018, hvori det bl.a. er anført:

> "Vi mener at det er relevant at inddrage udtalelserne fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, idet det jo er den instans for hvem vi i fællesskab er blevet enige om at forelægge sagen. Dels fordi AES drager tvivl om slidgigt, men også for at dokumentere et meget langt sagsforløb, hvor man efter meget lang tids sagsbehandling ændrer fokus på slidgigt til at fokusere på andet forud bestående end slidgigt.
>
> Efter vores mening, var vi parterne imellem, blevet enige om at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skulle vurdere forud bestående i form at slidgigt. Når så fokus meget sent i sagsforløbet ændrer

sig fra forud bestående i form af slidgigt til andet på degenerativ basis, mener vi at det ikke det var det som vi var blevet stillet i udsigt og i øvrigt aftalt.

Vi mener ikke, som Tryg anfører i brev af 19. oktober 2018, at der er beskrevet slidgigt i forbindelse med MR-scanning den 2. december 2015, og derudover har speciallæge erklæring dateret 30. november 2016 konstateret at der ikke er tegn på slidgigt, hverken subjektivt, objektivt eller på MR og røntgen."

Hertil har selskabet i brev af 8/11 2018 til nævnet bl.a. anført:

"Udtalelserne fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 24. oktober og 12. december 2017 er ikke relevante ved vurderingen af det varige mén, da det fremgår af disse udtalelser, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at der ikke er årsagssammenhæng mellem det anmeldte ulykkestilfælde og klagerens knægener. Vi har ikke henvist til disse udtalelser i forbindelse med den verserende sag i Ankenævnet, da parterne imellem er blevet enige om, at der er årsagssammenhæng.

Vi finder, at det for nærværende sag er relevant at inddrage udtalelserne fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 9. april og 7. maj 2018, som kun omhandler en vurdering af klagerens varige mén.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i dets seneste udtalelse af 7. maj 2018 inddraget oplysningerne fra den af klagerens omtalte speciallægeerklæring, og har hertil anført…

Vi kan til orientering oplyse, at to af Trygs læger med speciale i ortopædkirurgi i overensstemmelse med Arbejdsmarkedets Erhvervssikring også har vurderet, at klagerens varige mén er mindre end 5 %."

Heroverfor har klageren i brev af 14/11 2018 til nævnet bl.a. anført:

"Efter vores mening, var vi parterne imellem, blevet enige om at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skulle vurdere forud bestående i form at slidgigt. Når så fokus meget sent i sagsforløbet ændrer sig fra forud bestående i form af slidgigt til andet på degenerativ basis, mener vi at det ikke det var det som vi var blevet stillet i udsigt og i øvrigt aftalt.

Vi mener generelt, at det er relevant at inddrage udtalelserne fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, idet det jo er den instans for hvem vi i fællesskab er blevet enige om at forelægge sagen. Dels fordi AES drager tvivl om slidgigt, men også for at dokumentere et meget langt sagsforløb, hvor man efter meget lang tids sagsbehandling ændrer fokus på slidgigt til at fokusere på andet forudbestående end slidgigt.

Vi mener stadig ikke, som Tryg anfører i brev af 19. oktober 2018, at der er beskrevet slidgigt i forbindelse med MR-scanning den 2. december 2015, og derudover har speciallæge erklæring dateret 30. november 2016 konstateret at der ikke er tegn på slidgigt, hverken subjektivt, objektivt eller på MR og røntgen.

I forbindelse med samme ulykke har [andet selskab] også vurderet det varige mén til 5% og vi er af den opfattelse, at det ville være klædeligt ifald Tryg fremkom med samme vurdering idet [an-

det selskab] jo nu er en del af Tryg koncernen og AES vurderer i øvrigt at mén udgør 5% jf. mén tabellens punkt D.2.7.7 (se bilag 8 i Tryg brev 'Svar på klage til Ankenævnet – […] j. nr. 92780' dateret 11. september 2018)."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor.

Af journal fra egen læge fremgår bl.a.:

"Dato: 15 06 2015 […]
Voltarengel til hø knæ medialt

Dato: 20 07 2015 […]
K. Knæsmerter ved primært ve. knæ. Ingen traume for nyligt
Obj Der er lettere skuffeløshed bilat. ingen sideløshed. Der er pos Appleys test ved venstre medial Co Appley ved højre side. Foreslår rp: Røntgen af begge knæ obs Artrose.
…
Dato: 28 07 2015 […]
K. Røntgen af begge knæ viser bilateral Medial Artrose i begge knæ. Pts smerter er primært forbehold knæ."

Af MR scanning af 27/11 2015 fremgår bl.a.:

"MR-Scanning af knæ, venstre
lndikation: Obs. medial menisklæsion.
Undersøgelsen viser horizontalgående læsion i baghorn af mediale menisk med penetration til underfladen.
Laterale menisk ses intakt.
Alle ligamenter er intakte.
lngen påviselige brusklæsioner.
lngen Bakercyste.

Konklusion
Penetrerende læsion i baghorn af mediale menisk, formentlig på degenerativ basis."

Af speciallægeerklæringen af 30/11 2016 fra speciallæge i ortopædkirurgi fremgår bl.a.:

"**Resume:**
På Skadestidspunktet juli 2015 […], der pådrager et vridtraume af venstre knæ. Efterfølgende vedvarende gener i form af smerter navnlig ved belastning i ujævnt terræn, småløb eller ved små vrid i knæet, som kan fremkalde aflåsninger, der kan manipuleres væk. Ligeledes kan der fremkomme aflåsninger om natten. Der er ikke egentlige natlige smerter og ikke igangsætningssmerter. Objektivt findes let nedsat bevægelighed, let synovit. Smerter langs indersiden af knæleddet og meniskømhed. Ingen løshed. MR- skanning har påvist en gennemgående læsion i mediale menisk venstre knæ. Normale bruskforhold. Røntgen viser minimalforsnævring i mediale ledkammer mere udtalt på modsatte symptomfrie knæ. Ingen sekundære forandringer

Konklusion:
Der er god overensstemmelse mellem kliniske fund og subjektiv beskrivelse. Der foreligger en skade på mediale menisk venstre knæ. Der er ikke tegn på slidgigt, hverken subjektivt, objektivt eller på MR og røntgen. Der er årsagssammenhæng mellem skaden og ovenstående fund. Det kunne overvejes artroskopisk behandling på grund af de beskrevne pseudoaflåsninger, men indikationen er ikke absolut. Der er et stationært mén efter meniskskade."

Af selskabets brev af 28/2 2017 til klageren fremgår bl.a.:

"**Arbejdsmarkedets Erhvervssikring**
Hvis du fortsat er uenig i den fastsatte méngrad, kan sagen blive forelagt for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som er en uvildig instans, der også tager stilling til méngraden i private erstatningssager. Hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse skal være bindende for dig og Tryg, skal der underskrives en samtykkeerklæring om dette inden forelæggelsen. Vi vedlægger derfor en samtykkeerklæring.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings honorar er p.t. 6.710 kr., som vi vil betale. Hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ønsker yderligere oplysninger i form af lægeerklæring, speciallægeerklæring eller andet, betaler vi udgifterne til disse.

Når vi har modtaget samtykkeerklæringen sender vi sagen til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Hvis du ikke ønsker at underskrive samtykkeerklæringen, så afgørelsen er bindende for begge parter, men ønsker, at sagen bliver forelagt for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring alligevel, beder vi dig om at give os besked.

Hvis du ikke ønsker at underskrive samtykkeerklæringen så afgørelsen er bindende for begge parter, men ønsker, at sagen bliver forelagt for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring alligevel, beder vi dig om at give os besked så vi kan sende sagen til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring."

Af samtykkeerklæring af 3/3 2017 underskrevet af klageren fremgår bl.a.:

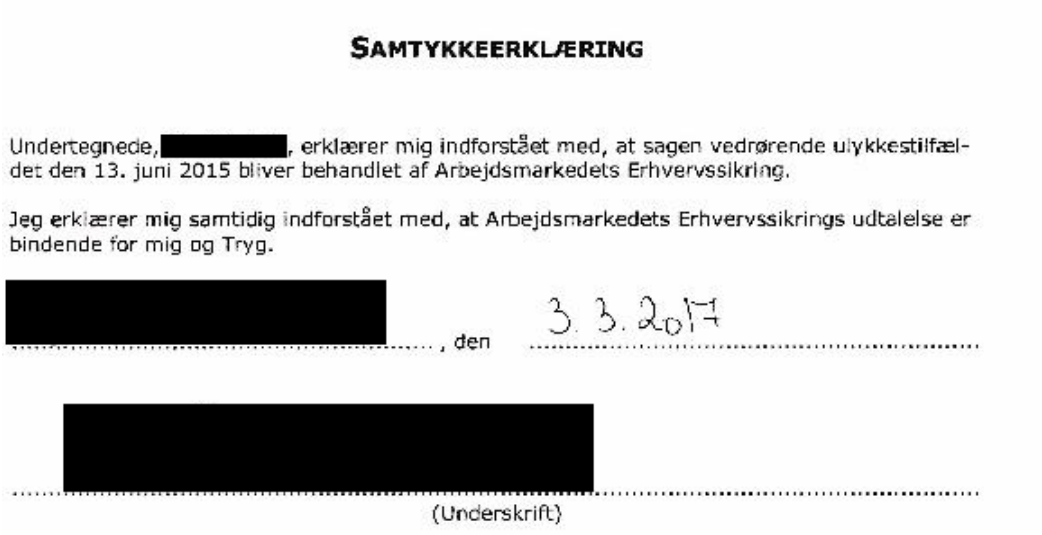

SAMTYKKEERKLÆRING

Undertegnede, [redacted], erklærer mig indforstået med, at sagen vedrørende ulykkestilfældet den 13. juni 2015 bliver behandlet af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Jeg erklærer mig samtidig indforstået med, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse er bindende for mig og Tryg.

[redacted], den 3.3.2017

[redacted]

(Underskrift)

8. 92780

Af selskabets brev af 22/3 2017 til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår blandt andet følgende:

> ”Vi skal gøre jer opmærksomme på, at der af forsikringsbetingelserne fremgår følgende, som I bedes tage I betragtning ved jeres vurdering af årsagssammenhæng og mengradens størrelse:
> Forsikringen dækker ikke:
> Følger af ulykkestilfælde, hvis hovedårsag er bestående sygdomme eller sygdomsanlæg (bortset fra ildebefindende eller besvimelse).
> Forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom.
> Gener svarende til et i forvejen bestående men eller en lidelse, herunder degenerativ forandring, uanset om den Ikke tidligere har været symptomgivende. Endvidere kan dette forhold ikke bevirke, at mengraden fastsættes højere, end hvis et sådant men eller lidelse ikke eksisterede.”

Af selskabets brev af 27/1 2018R1s96 til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår blandt andet følgende:

> ”Vi har modtaget jeres afgørelse af 24. oktober 2017. Da vi har anerkendt hændelsen som et dækningsberettiget ulykkestilfælde, bedes I lave en vurdering ud fra dette.
> For at opnå dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskade. Det vil sige, om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden.
> Vi skal gøre jer opmærksomme på, at der af forsikringsbetingelserne fremgår følgende, som I bedes tage i betragtning ved jeres vurdering af årsagssammenhæng og mengradens størrelse:
> Forsikringen dækker ikke:
> Følger af ulykkestilfælde, hvis hovedårsag er bestående sygdomme eller sygdomsanlæg (bortset fra ildebefindende eller besvimelse).
> Forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom.
> Gener svarende til et i forvejen bestående men eller en lidelse, herunder degenerativ forandring, uanset om den ikke tidligere har været symptomgivende. Endvidere kan dette forhold ikke bevirke, at mengraden fastsættes højere, end hvis et sådant men eller lidelse ikke eksisterede.”

Af udtalelsen af 9/4 2018 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

> "**Tidligere vurdering**
> Vi har den 24. oktober 2017 vurderet følgerne efter samme hændelse til et varigt mén på mindre end 5 procent på grund af manglende årsagssammenhæng. Vi har den 12. december 2017 fastholdt vurderingen.
> **Vurdering af varigt mén**
> Ved denne nye vurdering af hændelsen er vi blevet bedt om at se bort fra den manglende årsagssammenhæng og alene vurdere méngraden.
>
> Vores lægekonsulent med speciale i ortopædkirurgi har deltaget ved vurderingen af det varige mén.

Da der er tale om en ulykkesforsikring, bliver der ved vurderingen af det varige mén ikke kompenseret for forværring eller gener, der skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold.

Grundlaget for vores vurdering:
- [Klageren] fik efter det oplyste den 13. juni 2015 et vrid i sit venstre knæ.
- [Klageren] konsulterede egen læge den 15. juni 2015 og blev henvist til brug af smertestillende gel på højre knæ.
- [Klageren] konsulterede egen læge igen den 20. juli 2015 med klager over knæsmerter primært i venstre knæ og blev henvist til røntgenundersøgelse af begge knæ.
- [Klageren] fik ved en røntgenundersøgelse den 20. juli 2015 påvist let slidgigt i begge knæ.
- [Klageren] fik ved en MR-skanning den 27. november 2015 påvist en skade på indvendige menisk i venstre knæ, som ikke efterfølgende er behandlet.
- [Klageren] har forudbestående slidgigt i venstre knæ.

Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over smerter, hævelse og aflåsninger i venstre knæ.

Vi har lagt vægt på, at der objektivt er let hævelse og let nedsat bevægelighed i venstre knæ.

Vi har fastsat det varige mén med udgangspunkt i vores vejledende méntabel:

Efter tabellens punkt D.2.7.7 vurderes læsion af menisk med lette smerter, let muskelsvind, eventuelt let nedsat bevægelighed og eventuelt indeklemningstilfælde, til 5 procent.

Vi vurderer, at [klagerens] gener i venstre knæ svarer til ovennævnte tabelpunkt.

Det fremgår imidlertid af de lægelige oplysninger i sagen, at [klageren] har forudbestående let slidgigt i venstre knæ. Slidgigten er konstateret i begge knæ ved en røntgenundersøgelse godt en måned efter den anmeldte hændelse og var således til stede på tidspunktet for hændelsen.

Det er vores lægelige vurdering, at [klagerens] forudbestående slidgigt i venstre knæ kan begrunde et fratræk i méngraden på mindre end 5 procent.

På baggrund af ovenstående vurderer vi det varige mén til skønsmæssigt mindre end 5 procent.

Vi vurderer derfor, at hændelsen den 13. juni 2015 har medført et varigt mén på mindre end 5 procent."

Af udtalelsen af 7/5 2018 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"Varigt mén
Det varige mén er fortsat mindre end 5 procent

Sagen har på ny været forelagt for vores lægekonsulent med speciale i ortopædkirurgi med dine bemærkninger og de lægelige oplysninger i sagen.

Du anfægter i din anmodning om genvurdering af sagen, at der er forudbestående slidgigt i dit venstre knæ og henviser til, at to speciallæger i ortopædkirurgi ikke i forbindelse med deres undersøgelser af dig har anført dette.

Vi har ved vores tidligere vurdering af sagen lagt vægt på en røntgenundersøgelse af begge knæ den 20. juli 2015, som efter beskrivelsen påviste diskret bilateral medial artrose og altså let slidgigt i begge knæ.

Det er vores lægelige vurdering, at uagtet forudbestående slidgigt måske kan diskuteres, så har en MR-skanning af venstre knæ den 27. november 2015 efter beskrivelsen påvist en forudbestående degenerativ skade i indvendige menisk, der også kan begrunde et fratræk i méngraden.

Det er vores lægelige vurdering, at den forudbestående skade i venstre knæ også kan begrunde et fratræk i méngraden på skønsmæssigt mindre end 5 procent.

Det er herefter fortsat vores vurdering, at det varige mén er mindre end 5 procent.

Vi fastholder derfor vores udtalelse af 9. april 2018."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Erstatning ved invaliditet**
7.1. Hvis et ulykkestilfælde, der er dækket af forsikringen, bevirker, at den forsikrede bliver varigt invalideret, betales en erstatning med udgangspunkt i forsikringssummens størrelse på ulykkestidspunktet.
…
7.3. Méngraden fastsættes, når de endelige følger efter ulykkestilfældet kan bestemmes. Af policen fremgår det, om forsikringen giver ret til udbetaling af erstatning ved en méngrad på mindst 5% eller mindst 8%. Méngraden kan højst være 100% pr. ulykke.
…
Det dækker forsikringen ikke
7.9. Gener svarende til et i forvejen bestående mén eller en lidelse, herunder degenerativ forandring, uanset om den ikke tidligere har været symptomgivende. Endvidere kan dette forhold ikke bevirke, at méngraden fastsættes højere, end hvis et sådant mén eller lidelse ikke eksisterede.

Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt, at hun den 13/6 2015 fik en meniskskade i sit venstre knæ, da hun forvred benet. Selskabet har vurderet klagerens varige mén til under 5 procent og har afvist at udbetale erstatning under henvisning til, at forsikringen ikke dækker et varigt mén på under 5 procent.

11. 92780

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og har henvist til, at et andet selskab har vurderet klagerens varige mén til 5 procent og har udbetalt erstatning svarende hertil.

Klageren har underskrevet en samtykkeerklæring af 3/3 2017, hvoraf det fremgår, at "Undertegnede, [klageren], erklærer mig indforstået med, at sagen vedrørende ulykkestilfældet den 13. juni 2015 bliver behandlet af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Jeg erklærer mig samtidig indforstået med, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse er bindende for mig og Tryg".

Klageren har anført, at "Efter vores mening, var vi parterne imellem, blevet enige om at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skulle vurdere forud bestående i form at slidgigt. Når så fokus meget sent i sagsforløbet ændrer sig fra forud bestående i form af slidgigt til andet på degenerativ basis, mener vi at det ikke det var det som vi var blevet stillet i udsigt og i øvrigt aftalt".

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i sin udtalelse af 9/4 2018 vurderet klagerens varige mén til mindre end 5 procent, og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i sin udtalelse af 7/5 2018 fastholdt vurderingen.

Da klageren har underskrevet en samtykkeerklæring, hvoraf det fremgår, at udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er bindende for begge parter, foreligger der en endelig afgørelse.

Nævnet må som følge heraf afvise at afgøre klagen vedrørende méngraden. Der henvises til § 3 i nævnets vedtægter. Nævnet henviser til sine afgørelser i sagerne 91549, 89422 og 89491.

Det af klageren anførte – at fokus i strid med det aftalte meget sent i sagsforløbet ændrer sig fra forud bestående i form af slidgigt til andet på degenerativ basis – kan ikke føre til andet resultat, idet der af forlæggelsesbrevene fra selskabet til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring dateret 22/3 2017 og 27/1 2018 henvises til de relevante dele af forsikringsbetingelserne, som blandt andet omhandler degenerativ forandring. Nævnet har i den forbindelse også lagt vægt

12. 92780

på, at samtykkeerklæringen vedr. bindende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og selskabets brev af 28/2 2017 – hvormed samtykkeerklæringen blev fremsendt til klageren – ikke indeholder en sådan afgrænsning af de spørgsmål, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal udtale sig om.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Sagen afvises.

Klagegebyret tilbagebetales.

Jens Kruse Mikkelsen
formand